

ARGES

Editori:
Consiliul Local Pitești
Primăria Municipiului
Pitești
Centrul Cultural
Pitești

Revistă de cultură fondată în 1966 • Serie nouă
■ Anul XVI (LI) ■ Nr. 12 (426) ■ Decembrie 2017 ■ 4 lei ■

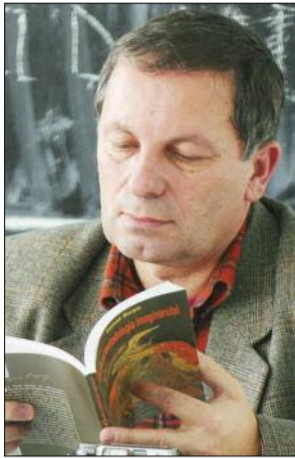
*Apare sub egida
Uniunii Scriitorilor
din România*

Sfânta Fecioară din Iaroslav. Galeria Tretiakov, sec. XII-XIII.

Mihai Barbu

Am adunat toată viața cărți o groază de cărți inutile./ Falnici munți de hârtie, apăsătoare tone de praf./ Scandaluri, de sărbători, cu Mira Mirabella din cauza/ unei acute lipse de spațiu vital./ Am trăit cu spaima că toate istoriile literaturii, de la începuturi și până-n zilele noastre, o să-mi cadă, când o să mă aștept mai puțin, direct în cap. Cine-mi va da lovitura de grație? Lovinescu?, Călinescu?, Ștefănescu?, Manolescu? Sau însuși Popa? O să sfârșesc, oare, sub munți de hârtie/ și sub tone de praf? Degeaba o să sune cineva la 112./ Nimeni nu o să-l creadă că tocmai/ Cultura scrisă poate dăuna grav sănătății.

reportaj

Niște poeme inspirate din viață și altele livrești, pentru o iarnă ca-n povești...

Cadoul otrăvit de la Barnes & Noble

Am cumpărat de la Barnes & Noble, o mare librărie din Washington DC, câteva cărți și o tăblie de metal/ pe care scria cu litere mari și albe pe un fond albastru/ „No stupid people beyond this point!”/ „Nici un prost dincolo de acest punct!”/ Fratele meu a bătut-o-n cuie pe gardul care-i înconjură casa./ E o casă pe a cărei pereți, proprietarul a rescris/ o poveste de Ion Creangă și a reinterpretat, cu desene pline de haz, Miorița noastră cea de toate zilele/ După ce a pus tăblia la vedere, nu i-am mai călcat pragul casei/ o bună bucată de vreme....

Poetul casnic și iubita lui Muza

„Ce faci acolo?”, mă întrebă Muza, aflată pe picior de plecare./ „Scriu niște opere nepieritoare”, îi zic eu ca să mă dau mare/ „Bine, dar vezi să nu uiți să duci gunoiul...”, mi-a zis, și a plecat să facă un shopping matinal la/ Târgul de vechituri de dincolo de calea ferată / Pân' acum nu s-a prea-ntâmpat să vină cu mâna goală...

Gâlceava Muzei cu scriitorul aflat chiar sub lira ei

O operă literară nu trebuie să demonstreze ceva, mi-a confirmat Muza. Misiunea ei este/ de a arăta ceva și de a pune problema./ Uită-te la Cehov... Bine, Muzo, dar Cehov era doctor și el știa ce-i ăla/ un diagnostic și cum se pune problema./ Dar noi, Muzo, noi care suntem doar niște bieți ingineri, subingineri, tehnicieni, șefi de echipă, brigadieri, stahanoviști, mineri, puțari, semnaliști, băgători de seamă sau vagonetari ai sufletului omenesc? Cu noi, cu noi cum rămâne, Muzo? Pe noi cui ne lași? (Știi doar că nu suntem niște lași...)

Un șiretlic, două șiretlicuri...

Niște abili observatori ai vieții pe pământ au constatat/ că cel mai tare truc născocit vreodată/ de către Diavol a fost să convingă/ lumea că el nu există./ Pe de altă parte, cel mai mare șiretlic născocit de Femeie, de când e lumea, luna și pământul, e să-l convingă/ pe bărbat că dragostea există./ Dragostea aia pe care naivii o scriu cu majusculă/ chiar și-n mijlocul unei declarații de amor...

Noapte bună, drag compatriot! Suedia lucrează pentru tine...

Dormim duși pe niște perne umplute cu puf și pene albe de rață, cu puf alb și cu pene de găscă, ne lăsăm, uneori, capul pe alte perne, mai ergonomice și cu memorie inclusă, cu țesătură din poliester și bambus, pe multiperne cu spumă poliuretanică, ne acoperim trupurile cu plapume/ pe bază de in și mătase de dud cu fire scurte, cu țesătură de bumbac cambric (cu sau fără fibră goală, spiralată și siliconizată), abia mai scoatem capul din plăpumile lor bune pentru toate cele patru anotimpuri./ Deșteaptă-te, române, din somnul cel de moarte!/ Așa cum îți așterne suedezul patul, așa vei și dormi./ Beneficiezi

de o garanție la somn de până la zece ani!

Supa de pe ambele maluri ale Dunării

Românii sorb, duminică de duminică, supă de găină./ Sârbii se hrănesc, ori de câte ori au ocazia, supă de cocoș./ Cercetătorii englezi (de la una din primele 500 universități din lume)/ au stabilit că obiceiurile culinare ale popoarelor/ își lasă amprenta (sau gheara) pe atitudinea lor în fața morții. Sau a sorții.../ Unii se comportă ca biata găină, alții ca bravul lor cocoș de munte./ Un munte de dincolo de Dunărea comună...

All about sex

Te uiți, seară de seară, la Antena Stars, știi pe de rost/ cine cu cine e cuplat, cine pe cine-a înșelat, cine a mai divorțat, cine s-a mai însurat./ Mă uit seară de seară la știri, la talk show-uri, ascult radioul, consult internetul, dau când pe-un canal, când pe-un altul, până afl/ tot ce mișcă pe scena politică și-n spatele ușilor închise. La cină stăm de vorbă, ca doi oameni civilizați și foarte bine informați./ Ne completăm de minune, Consuela./ Lumea-i curioasă să știe despre ce discutăm noi doi/ Ei, despre ce? Hai să le satisfacem curiozitatea:/ Despre curve, oameni buni, despre curve!

Bour, Boacă & Barbu, într-o noapte cu Tristan Bernard

Am ieșit în miez de noapte de la Franc Tireur/ și-am dat, nas în nas, cu Tristan Bernard./ Eram ușor amețiți, ne-am cam certat, asta se vedea de la o poștă./ (E vorba de Poșta Română, biensur...) Nu te bizui decât pe tine însuși dar și asta/ să n-o faci cu asupra de măsură, ne-a zis Moș Bernard și-a dat să plece./ O clipă, Tristan, n-o să te mai vedem vreme de-un an... / Eram pentru prima oară, toți trei, la Paris și nu știam cum/ să ne umplem timpul în ultima / noapte petrecută în Capitala luminii./ A doua zi ne luam zborul spre casă./ Tristan, cum poți fi fericit alături de alții?, a vrut să știe maestrul Boacă, autorul unor opere nepieritoare executate pe spatele sticlelor casante./ Nu-i cere celui alt decât ceea ce-ți poate da, ne-a răspuns comediantul iar chelnerul a priceput pe dată./ Adio, ne-a mai zis el într-un final deschis, a achitat nota și s-a scuzat că trebuie s-o șteargă./ Cică era așteptat să pună capăt vacanței unui soclu...

Mic dejun la Avron

Am coborât din camera de hotel de pe strada Avron și/ ne-am îndreptat spre primul simply market întâlnit în cale./ Am târguit fiecare ce ne-am priceput mai bine./ Ne-am luat un thon a l'huile, un filet sardin, o lămâie, niște struguri cam acri, roșii fără gust și fără miros plus două baghete de juma' de metru./ Drumurile dv. sunt prea grele?/ Cumpărați de 120 de euro și vi le aducem noi acasă/ între orele 11 și 19!/ Era abia 8:55:59, ora locală. Am făcut singuri cursa/ spre hotel și-am făcut o economie de 100 de euro./ Am mâncat într-o liniște mormântală./ Înghițeam și oftam ca niște bieți câini saint bernard/ care nu-i mai găsesc pe cei pierduți, pe munte, în albul avalanșelor./ Iubitele noastre au rămas acasă/ în compania indiferentă a unor opere

nepieritoare și reci./ Eram la Paris, doi domni singuri și neconsolați./ Mitzule, o femeie care nu știe să zboare/ n-avea ce să caute lângă noi, aici, lângă Turnul Eiffel, l-am consolată eu./ Și c-un gest hotărât & diafan am smuls sticlele de rom de la gâtul saint bernard-zilor/ și-am hotărât, pe loc, ca micul nostru dejun din Avron/ să-l scaldăm în valuri, valuri de Cuba libre./ Venceremos!, Mitzule, Venceremos!/ Vom învinge, Mitzule, vom învinge!

Femeile eterice din Valle Central

Am străbătut orașul de la Ecaterina Varga pân-la Gociu Nicușor, am luat-o, la pas, pe Grivița Roșie până spre Șt. O. Iosif, din Dâlja Mare până-n aia mică și/ vă mărturisesc, prieteni, că nu mi-a fost ușor./ Peisaj auster, cu fost nisip aurifer./ Femeile frumoase au rămas pe-afară, alea care s-au dovedit mai patriote/ s-au mai îngrășat, s-au mai ofilit, s-au mai împlinit, s-au mai cocărjat, s-au mai deformat, s-au mai degradat / Vai, ce păcat, oftez și eu alături de-un bărbat însurat!/ Unde s-au ascuns, amore mio, femeile falnice de-altădată?/ Alea, de pe vremea când și tu erai, o, atât de mândră fată./ Miguel, nu mai bate degeaba drumurile prin Valle Central, femeile alea eterice s-au retras definitiv în filmele spaniole./ Dacă nu crezi (și asta-i valabil pentru orice curvar), întrebă-l și pe alde Pedro Almondovar!

Crăciun fericit! (Cu bietul ren Pavo...)

Ți-am luat la ofertă, o, dragă Mărie, o instalație Philips/ cu leduri, vai, ce feerie, o veioză Conrad și-una Olafur, o lampă Ferdus, un glob luminos Larvikit, o instalație Antigorit, plus una Epidot cu șapte lumini, niște globuri Julesang, un pom Yggdrasil cu irizări stelare, i-am cumpărat pe spiridușii Engel & Vante, unul pentru mine, unul pentru tine, pe renul Pavo, pentru amândoi./ E dotat renul nostru de sărbători/ cu sanie și 504 becuri (o juma' de milion de sori!) Plus un CD cu vechi/ colinde românești cântate, exact ca-n Maramureș, de canadianul Hrușcă Stephan./ P.S. Îți urez, o, dragă, Mărie, un Crăciun fericit și-un fierbinte & lapon Nou An!

Biblioteca, o poveste fără happy end

Am adunat toată viața cărți o groază de cărți inutile./ Falnici munți de hârtie, apăsătoare tone de praf./ Scandaluri, de sărbători, cu Mira Mirabella din cauza/ unei acute lipse de spațiu vital./ Am trăit cu spaima că toate istoriile literaturii, de la începuturi și până-n zilele noastre, o să-mi cadă, când o să mă aștept mai puțin, direct în cap. Cine-mi va da lovitura de grație? Lovinescu?, Călinescu?, Ștefănescu?, Manolescu? Sau însuși Popa? O să sfârșesc, oare, sub munți de hârtie/ și sub tone de praf? Degeaba o să sune cineva la 112./ Nimeni nu o să-l creadă că tocmai/ Cultura scrisă poate dăuna grav sănătății.

Declarație de dragoste. Pe rusește...

Se dedică d-lui Dumitru Augustin Doman, un înrăit cinefil filorus

Mă uit ca prostu', noaptea, la filmele rusești/ și mă-ntreb cum aia a mării lor/

(continuare în p. 31)